

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **T. A. T.**, zastoupený JUDr. Ing. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 6, v řízení o žalobě ze dne 3. 1. 2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2018, č. j. OAM-969/ZA-ZA11-HA08-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 9. 2019, č. j. 60 Az 1/2019 – 47,

t a k t o :

- I. Soud **v y z ý v á** žalobce, aby **ve lhůtě jednoho měsíce** ode dne doručení tohoto usnesení **doplnil** kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 9. 2019, č. j. 60 Az 1/2019 – 47.
- II. Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaného bylo rozhodnuto o nepřipustnosti žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno.

[2] Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) zamítl v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“).

[3] Dne 18. 10. 2019 obdržel Nejvyšší správní soud blanketní kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), kterou brojí proti napadenému rozsudku, aniž by uvedl konkrétní důvody svého podání.

[4] Formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem perfektní kasační stížnosti, neboť stěžovatel prostřednictvím námitek vymezí okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je

uplatněnými důvody vázán [§ 109 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námitky, nelze projednat.

[5] K formulaci žalobních bodů se podrobně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58 (publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS), v němž mj. uvedl: *„Žalobce je též povinen vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní názor na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“* Tyto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti s tím, že důvody musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).

[6] Nesplňuje-li kasační stížnost všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., je v takových případech povinností soudu vyzvat stěžovatele k odstranění nedostatků kasační stížnosti, spočívajících v absenci důvodů stížnosti s tím, že musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení s výzvou (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti navrhuje, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Návrh na přiznání odkladného účinku odůvodňuje obsírným odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 Azs 131/2016 - 24, od něhož nevidí důvodu se odchylovat. Dále stěžovatel uvádí, že mu hrozí vážná újma spočívající v reálném nebezpečí nutnosti návratu do stěžovatelovy země původu, v níž se obává nebezpečí vážné újmy. Nutnost vycestování by pro něj byla o to citelnější, že v České republice žije jeho manželka a syn, který je ve značné míře odkázán na jeho péči. Nucené vycestování stěžovatele by tedy bylo zásadním zásahem do soukromého a rodinného života nejen žalobce, nýbrž i jeho rodiny, který by již prakticky nebylo možné zhojit.

[8] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí, neboť návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepovažuje za důvodný. Stěžovatelem uvedené skutečnosti nenasvědčují tomu, že by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly újmu, a že by v jeho konkrétním případě svědčily pro přiznání odkladného účinku. Respektování pravomocných rozhodnutí správního orgánu představuje důležitý veřejný zájem. Žalovaný proto navrhuje, aby odkladný účinek kasační stížnosti přiznán nebyl.

[9] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě a konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit

pokračování

a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[11] Nejvyšší správní soud nicméně konstantně judikuje, že je-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů, které mají přímý následek v podobě správního vyhoštění, je újma hrozící stěžovateli z jeho výkonu zřejmá již ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého a rodinného života. K tomu musí soud přihlídnout i tehdy, jestliže stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti netvrdí konkrétní skutkové okolnosti svého případu ani nenavrhuje důkazy k jejich prokázání (srov. zejména usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, publ. pod č. 3169/2015 Sb. NSS, dostupné z www.nssoud.cz).

[12] Ve stěžovatelem odkazovaném usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 Azs 131/2016 – 24, se sice nejednalo o případ správního vyhoštění, ale o případ řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, s tím, že mu v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti reálně hrozil výkon správního vyhoštění, které mu bylo mezitím uloženo. Nejvyšší správní soud v takovém případě dospěl k závěru, že *„[S]těžovatel se tak skutečně nachází v obdobném postavení jako stěžovatel, jenž brojí proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Je na něj proto třeba vztáhnout závěry, které Nejvyšší správní soud učinil, pokud jde o odkladný účinek kasační stížnosti ve věcech správního vyhoštění.“*

[13] Ačkoli se ani nyní v případě stěžovatele nejedná o případ správního vyhoštění, nýbrž o případ kasační stížnosti proti rozsudku ve věci neudělení mezinárodní ochrany podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, stejně jako v případě usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 Azs 131/2016 – 24, na který stěžovatel odkazuje, hrozí mu výkon rozhodnutí o jeho správním vyhoštění ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti. To je zřejmé ze spisu krajského soudu vedeného ve věci napadeného rozsudku. Dle sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9. 5. 2019, č. l. 40 spisu krajského soudu, stěžovateli *„bylo uloženo správní vyhoštění s platností od 12. 12. 2017 do 08. 03. 2022, vyhoštěn nebyl“*.

[14] Pro případ, že stěžovatel by byl se svou kasační stížností proti napadenému rozsudku úspěšný, nelze vyloučit příčinnou souvislost mezi důsledky realizace rozhodnutí o správním vyhoštění a možným vznikem jeho bezprávné újmy zejména ohledně práva na spravedlivý proces při projednávání jeho kasační stížnosti. Takovou újmu lze zásadně považovat za velmi výrazně zasahující právní sféru cizince (tu stěžovatele), často i s nevratnými důsledky v oblasti jeho soukromého a rodinného života.

[15] S ohledem na shora uvedené má Nejvyšší správní soud za to, že ve vztahu ke kasační stížnosti stěžovatele je namíste odkladný účinek přiznat, neboť jinak by mohl utrpět újmu nikoliv zanedbatelnou. Současně pokládá za nepravděpodobné, že by v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti hrozila újma třetím osobám, jelikož tomu žádné indicie nenavědčují. Nejvyšší správní soud rovněž neshledal existenci skutečností, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým

veřejným zájmem. Žalovaný namítal rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem v podobě respektování pravomocných rozhodnutí správního orgánu. Nejvyšší správní soud v rámci posuzování dotčení tohoto veřejného zájmu považuje v tomto případě jeho dočasné omezení z důvodu zajištění práva stěžovatele na spravedlivý proces za přiměřené a vzhledem ke konkrétnímu faktickému a právnímu postavení stěžovatele za nezbytné.

[16] Bez významu přitom není ani to, že souzená věc musí být soudy řešena přednostně (§ 56 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.), a doba, po kterou budou sistovány účinky napadeného rozsudku (potažmo napadeného rozhodnutí žalovaného), tak bude jen krátká.

[17] Ze shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek. Tímto rozhodnutím nicméně Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

[18] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[19] Veškeré písemnosti je třeba zaslat ke sp. zn. 2 Azs 302/2019 na adresu Nejvyšší správní soud, Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, případně elektronicky na elektronickou podatelnu (podatelna@nssoud.cz) nebo do datové schránky Nejvyššího správního soudu (wwjaa4f).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li ve stanovené lhůtě vyhověno výzvě k odstranění vad kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. **o d m í t n e**.

V Brně dne 12. listopadu 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu